

MILENA

ANEJSAM

Krivo je vse veliko bivanje.
Nietzsche,
Tako je govoril Zaratustra

TRIUMF BREZUPA (2)

DAN V NOVICAH

Milena je jokala, psi so ponoreli

Zavetišča Močivnikove ni več

Dol pri Borovnici – Včeraj so z usklajeno akcijo Veterinarske republike Slovenije živali, medtem ko so opazovali Slovenije za tak nasilen ukrep veterinarstva.

Močivnikovi odvzeli pse

Zaradi odvzema psov včeraj demonstracije pred kliniko za male živali

Urša Kmetec

DOL PRI BOROVNICI – Na Milene Močivnik je deti tudi s ceste, kar je povzročilo precej hude krvi med podporniki Močivnikove. Predsednica Helsinškega močivnikovega združenja, Urša Kmetec, je povedala, da je na tleh videvanje in običajno, čeprav ni mogoče, da bi se to zgodilo. Podatki smo presunljivo krinke psov. Milena Močivnik je povedala, da je na tleh videvanje in običajno, čeprav ni mogoče, da bi se to zgodilo.

LJUBLJANA – Privrženci Milene Močivnik so svoje proteste pred kliniko za male živali včeraj okoli šestnajstih urah izražali s palicami in kameni. Kmetec je povedala, da je na tleh videvanje in običajno, čeprav ni mogoče, da bi se to zgodilo.

V soboto so iz Dola pri Borovnici odpeljali 250 psov

Močivnikovi pustili pet psov

Poseg veterinarske uprave R Slovenije naletel tudi na odločne obsodbe

„Izvršitelj odvzemov psov in mačk opravlja danes odvzem v Dolu pri Borovnici. V soboto dopoldne sporočili iz veterinarske uprave. „Pse in mačke bomo odvzeli v nemirnih pogojih za življenje in jih prosto.“

Diški b

Predlog novinarka Slovenskih novic, Alme Lorenz državi, - Naj oblasti vendar ukrepajo in enkrat za vselej naredijo konec; brez milosti - zapisan 2.6.1995 v časopisu, kot ga še ni bilo, uresničen je 19.10.2002. Uresničen je na način, kot je novinarka zahtevala: Brez milosti.

*Pod svetim frakom se lahko krasno
krade in ubija.*

*Cankar,
Kralj Malhus*

GNOJNA SOKRVICA METE MALUS

Vzemimo - zaenkrat, hipotetično - da je Milena Močivnik takšna, kot jo vidim jaz. Emotivno pretanjena. Nekonvencionalna, toda z občutkom za mero. Pravična in nesebična. Izjemno tankočutna na utripe narave.

Če bi živela v Kanadi, bi jo svet zagotovo poznal kot borko za preživetje tjulenjev. V Afriki bi bilo njeno dvorišče zatočišče ranjenih in zbolelih slonov in levov. Po tej logiki se je v Sloveniji največ ukvarjala z nikogaršnjimi psi.

Ko je srečala pomoči potrebnega kužka, je bila zanjo samo ena opredelitev: Peljati ga domov. Ali v tem trenutku ima denar za še nekaj pasje hrane, ali ima čas za nego še enega bitja - te dileme ni poznala. Sama bo manj jedla in bo nahranila še enega kužka. Dokler mu ne bo zagotovila nujne pomoči, ne bo spala. In, da je Milena vse manj jedla in vse manj spala - je bilo več kot očitno.

Golemu razumu ni nikoli sledila. Breme takega ravnanja je stoično nosila. Na fizične napore je nenehno pripravljena bila. Njena skromnost v prehranjevanju je težko dojemljiva. O pravilnosti takega ravnanja, razpravljamo lahko. Ampak tisti, ki jih skozi življenje samo razum vodi, bi morali prizanesti tudi drugačni svobodi.

Milena je od nekdaj vedela, da bi ji goli razum zagotovil več udobnosti in varnosti. Toda ona verjame, da udobnost in varnost nista najvišji stopnji človeške odličnosti.

In če je Milena takšna - in da takšna je, je pred senatom Okrožnega sodišča v Ljubljani, kmalu bomo to ugotovili, potrdila njena dobra poznavalka in poznavalka človeške duše nasploh, Meta Malus - poskusimo dojeti stanje te duše, ko je, skupaj s 500.000 prebivalci Slovenije brala:

Milena Močivnik, 58-letna pasjeljubka, ki ima ta čas v Borovnici zasebno pasje zatočišče, zavrženih, izgubljenih in drugače brezdonskih pasjih duš nima na brezplačni hrani in stanovanju zato, ker bi njeno srce prekipevalo od ljubezni do ubogih pasjih par, ampak iz popolnoma drugačnih nagibov. Do

Globoko zaničujem tiste, ki radi
korakajo v vrsti z glasbo;
možgane so dobili le po pomoti:
hrbtni mozeg bi jim bil več kot dovolj.
Einstein

VIKA POTOČNIK UBIJA LEPOTO

Ko plitvo srce hlina globoke občutke, nastane tole:

Našla sem preprosto gospo, ki kljub temu, da ji skoraj vsi mečejo polena pod noge in le redki pomagajo, še vedno vztraja. Trudi se, da bi zgradila nov dom za zavržene pse in mačke. Ne pritožuje se v javnih občilih, da nima denarja, počasi leze naprej s pomočjo svoje hčerke. Ena družina proti vsem drugim ... Gospa Milena Močivnik, ima telefon, in če si kdo želi psička, je to prav gotovo pravi naslov. Jaz pa bi se ji rada v imenu vseh pravih ljubiteljev psov zahvalila za njeno nesebično in požrtvovalno delo. Želim si, da bi tudi naša država slišala lajež osamljenih in zavrženih psov in naredila kaj zanje, kot druge razvite, civilizirane in demokratične države. Milena, hvala ti!

Ko ocenjujejo umetniška dela, umetnostni kritiki, tisti resnični, so najbolj strogi do avtorjev, ki niso zmožni globljih doživetij, a nenehno govorijo o »bolečini v duši« in »soncu v očeh«. Temu rečejo: Lirska driska. In zares: Boljše je, stokrat boljše, imeti duhovno zdravega nasprotnika, kot da te vzljubi ozko srce. Z analizo tvojih početij zdravo srce lahko ugotovi, da si slab človek in ti to pove, lahko ugotovi, da si miselno infantilni in ti to tudi reče. To človeku resnično lahko koristi. Zdravo srce nikoli ne bo človeku zabilo nož v hrbet, nikoli ne bo skrajno zaničevalno reklo, da je nekdo drug – oprostite izrazu – govno. Oseba, ki je v Delu, dne 5. 8.94 zapisala sluzasto hvalnico Mileni Močivnik (če bi v življenju urednik Dela prebral eno samo gloslo Cankarjevega idola Karla Krausa, tega ne bi objavil), je na forumu revije Moj pes na dan 31.1.02 in 5.2.02 o Mileni Močivnik zapisala tudi to: *Če še niste dojeli, da Milena nima rada živali, da je duševni bolnik, govno, govno, šlek, šlek ...*

Ko je nek obiskovalec omenjenega spleta opozoril Evo Dolinar, da njena ljubezen do živali ni zdrava in da gre tu za določene travme iz preteklosti, je ona (20.2.02) zapisala: *Glede travm iz najstniške dobe pa tako: ni jih bilo malo, a zaradi njih sem postala boljši človek, delam dobro za živali.*

V briljantnem eseju *Čas prezira* (Combat, 30. 10. 1944) je Camus opisal Himmlerjevo »ljubezen« do živali:

so naši mejli spravljali ob pamet prejšnjo županjo, tudi medijem in VURS-u se spleča pisat. Obupno! Obupno do neznosnosti! Pri takšnih količinah betona v glavah naših državnih funkcionarjev, predstavnikov »volje ljudstva« in medijskih urednikov so naše usode v rokah uporabnikov interneta.

Če se morebiti kateremu bralcu te knjige še vedno poraja dvom o izplačljivosti Urlebovega napora, naj opozorim na še en *detajl*. Urleb je 30 dni skrbi za pse v začasnem zavetišču na Lahovem (prvi dan jih je bilo 270, proti koncu je oskrboval le 25) ovrednotil takole.

VETERINARSKA UPRAVA RS
PARMOVA 53
1000 LJUBLJANA
davčna številka 19839120

MINISTRSTVO KMETIŠTVA
GOZDARSTVA IN RIBIŠTVA
Veterinarski inšpektorat Republike Slovenije

Priloga: 01-11-2002

Št.	Številka	Pol.	Vračunost
AV	346/50	4	

Datum: 28.11.02
Oznaka:
racun 01/2002

ZADEVA: RAČUN ŠT.: 01/2002

V skladu s pogodbo številka 2312-02-000103 vam zaračunavamo stroške skrbništva za čas od 19.10.2002 do 19.11.2002.

Znesek brez DDV	8.784.781,43 SIT
DDV 20%	1.756.956,30 SIT
Znesek računa	10.541.737,72 SIT
Za plačilo	10.541.737,72 SIT

Prosimo, da navedeni znesek nakaže na naš transakcijski račun številka 05100-8010655733, v roku trideset dni.

Lep pozdrav!

Matjaž URLEB

sekretar

Priloge:
- specifikacija stroškov

DRUŠTVO ZA ZAŠČITO ŽIVALI LJUBLJANA, P.P. 4733, 1001 LJUBLJANA
SOCIETY FOR THE PROTECTION OF ANIMALS OF LJUBLJANA, P.O.B. 4733, SI-1001 LJUBLJANA, SLOVENIA
tel. (+386) 041-751-722, e-pošta: dzzz@drustvo-zascita-zivali.si, spletna stran: www.drustvo-zascita-zivali.si
matična številka: 1182277, davčna številka: 88033066, transakcijski račun: 05100-8010655733

*Proti neumnosti so se bogovi
bojevali zaman.*

*Karl Kraus,
Poslednji dnevi človeštva*

MILENA V SVETU PRIKAZNI

To, kar se je po objavi knjige *Balade zavrženih* dogajalo glavni junakinji Mileni Močivnik in meni, je sijajno opisal bosanski pisatelj Meša Selimović v romanu *Trdnjava* (prava literatura je univerzalna - vsi smo notri). Njegov glavni junak Ahmet Šabo je elementaren človek iz naroda, ki hodi skozi življenje, sledeč človeški logiki. Slediti logiki pa je najbolj nevarno početje. In ta človek se znajde v neverjetni situaciji. V nekem trenutku je začutil nevidne, ampak neprebojne stene okrog sebe. Skušal jih je prebiti, a ni šlo. Zaletaval se je, udarjal v nevidno steno, bil je krvav, udarjal je še naprej do onemoglosti. Zaman! Stene ne vidi, čeznje ne more. Zazidan je. On vidi vse - njega ne vidi nihče. On druge sliši - njegovega krika ne sliši nihče. Nihče ga ni niti opraskal, toda on je zaklan, mrtev - ni ga. On kriči: Ljudje, mar me ne vidite, mar me ne slišite - njegova podoba ne pride v oči mimoidočih, njegov glas ne prodre do njihovih ušes. Zaveda se, da je živ in se ne more sprijazniti s tem, da ga ni. Obžaluje, da ga niso ubili. Zdaj je na slabšem: Živ je, a se ne more boriti. Najhujše, kar se človeku lahko zgodi.

Po izidu *Balad zavrženih* (september 1995) mediji do konca leta skoraj niso omenjali Milene Močivnik (tudi knjige ne). Delo je 9. novembra objavilo informacijo Nevenke Žolnir s seje borovniških svetnikov, ki vztrajajo pri sprejetem sklepu o zaprtju *nelegalnega zavetišča Milene Močivnik*. Zlosluten molk se je nadaljeval tudi v letu 1996. Le fantomski Glas je objavil senzacionalno odkritje: *Sestradani psi tihotapijo drogo*. Na nenavaden molk o Mileni Močivnik je 9.1.96 opozorila bralka Dela Ada Pollak iz Ljubljane v pismu z naslovom *Popoln molk o zavetišču za brezdomne živali*. Časopisi, ki so pet let z reportažami z Mileninega dvorišča zbujali pozornost bralcev, so molčali tudi v letu 1997.

Molk okrog Milene, nevidna roka, ki mi je zapirala vrata časopisnih in založniških hiš in ledeno prezirljivi pogledi mimoidočih, so mi bili takrat nerazložljivi. Ko sem povezal številne dogodke ter bolj spoznal mentalno strukturo negativnih junakov *Balad zavrženih*, sem

kolumne. Ali si lahko predstavljate: Namesto, da bi v Oni ugledala svoje besedilo, dobronamerna bralka dobi od Turnška na domač naslov perverzno hi-hi-hi-hotanje (str. 297).

Ljudje so zares mrčes Zemlje.

Borut Pahor: Milena ne sme biti vzornica

Tragične učinke našega novinarstva občasno omilijo posamezni novinarji, ki so sestavine lastnega bitja obdržali skupaj, kljub razdiralnosti poklica. Nekaj takšnih primerov smo že spoznali. Na dostojanstven način se je Milene kot Slovenke leta dotaknil komentator Dela, Brane Maselj. V rubriki Mediji, res je 9. januarja obravnaval temo Delanje dogodkov (kot komentator, ki spremlja medije je lahko »uporabil« Mileno na da bi se posvetoval z Meršolom). Med drugim je zapisal:

Tisočkrat zelo glasno povedana laž je močnejša kot resnica. Zaradi vrste pritlehnih podtikanj, ki so imela domovinsko pravico v nekaterih najbolj nakladnih medijih, je bila vrsto let na robu zloma ženska, katere edina napaka je, da rešuje pasja življenja. Zato, ker ne more pogledati stran, kot pravi. Zato, ker tega ne opravlja niti država niti tisti, ki so nanjo skozi medijske lijake izlili cisterne gnojnice. Kljub temu je Milena Močivnik postala Slovenka leta 1999. Prepričljivo so jo izbrale bralke Jane, čeprav je imelo kar nekaj njenih teknic večjo medijsko podporo. Zato, ker sem vztrajala, pravi Močivnikova. Kaj neki bi bilo z njo, če ne bi? In kaj se utegne še zgoditi. Zgodbe namreč še ni konec: Že na podelitvi priznanja je bilo slutiti vihanje prefinjenih nosov, ki ne prenesejo vonja po psih, pasjih iztrebkih in kar je še takšnih naravnih reči iz resničnega življenja.

Kako so se bralci odzvali na izbor Slovenke leta 1999? Iz objavljenih pisem v Delu, Dnevniku in Večeru izhaja, da je bilo nekaj nestrinjanja, tudi užaljenosti in vsekakor navdušenja. Janini bralci so bili navdušeni. Delo je najprej (11. januar) objavilo pismo ponižane in užaljene bralke Jožice Kotar iz Dolenjskih Toplic:

Res je. Počutim se ponižano in sem užaljena – kot ženska, kot Slovenka, kot mati, kot človek, ki jemlje življenje kot najvišjo vrednoto in neizmeren dar – da smo pri reviji Jana za Slovenko leta 1999 izbrali »pasjo zavetnico« (kot jo imenuje tudi časopis Delo) ... Kot Slovenko leta sem si vedno predstavljala žensko, ki je nekaj pozitivnega naredila za Slovence, bodisi na strokovnem, političnem, znanstvenem, kulturnem ali humanitarnem področju. Menda se vsi strinjamo, da teh štirinožcev, za katere gospa Milena tako lepo skrbi in se zanje dobesedno razdaja, pa naj so še tako ljubki, ne moremo prištevati med Slovence.